

متن پرسش

سلام استاد عزیز: در ارتباط با سوال ۴۰۲۸۹ و پاسخی که ارسال فرمودید چند خطی به قلم بنده نیز رسید در نسبت سرود ای ایران و روضه اباعبدالله که خدمت شما عرض می‌کنم: جای ای ایران، درست وسط روضه! جمعی که معنی ملت را نمی‌دانند از شدت تهی‌بودن دست و فکر، پناه‌برده‌اند به دوگانه ملت _ امت در توهم اینکه ملت همان nation است که با زاد و ولد و قومیت معنا می‌شود. اما ملة واژه‌ای قرآنی‌ست دقیقا به معنای دین! نه کاری به زاد و ولد دارد نه به خاک آریایی بودن و عرب و اروپایی نمی‌شناسد پدر اهل تسلیم ابراهیم است و ما همه بر ملت پدر خود ابراهیم هستیم همان‌طور که پدر ملت اسلام محمد (ص) و علی (ع) اند. امروز که نه، قرن‌هاست ایران قلب تپنده اسلام است از همان روز که مراکز علمی ایران قلب اسلام بود و بزرگترین دانشمندان مسلمان از علوم عربی تا شیمی و طب و ریاضی، ایرانی بودند. از انقلاب روح الله (ره) تا این روزها، ایران زبان گویا محمد (ص) و تیغ برّان علی (ع) هم هست. اندیشه سکولار که همه چیز را از معنا تهی و دین را تبعیدی گوشه کلیسا و خانقاه می‌خواهد، ملت را به معنای عقیم و تهی nation تقلیل می‌دهد. ولی اسلام امروز یک پایگاه حقیقی و اصیل دارد که همان جمهوری اسلامی ایران است. همان‌طور که در روضه‌ها، روضه علمدار حسین (ع) را می‌خوانیم و هیچ دوگانگی بین عباس‌ابن علی (ع) و حسین‌ابن علی (ع) نمی‌یابیم، هیچ دوگانگی بین اسلام و علمدار اسلام که ایران اسلامی است وجود ندارد. امر ولی امر میلیاردها مسلمان و چشم و چراغ جمع فراوان‌تری از آزادگان جهان اشاره‌ای است به این وحدت؛ به این یگانگی میان ایران جمهوری اسلامی و اسلام ناب محمدی. سرود ای ایران همان سرود علمدار است

porsa_andishe@

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که می‌فرمایید. آری! سرود ای ایران، همان سرود علمدار است که در آینه هرکدام یعنی در آینه علمدار، حضرت مولاسیدالشهداء «علیه‌السلام» مدّ نظر می‌آیند و در آینه آن حضرت، روحی به ظهور می‌آید که آن طلوع حضرت ابوالفضل «علیه‌السلام» است و با نظر به آینه‌ها است که ایران دیگر یک سرزمین عادی نیست، همان‌طور که کربلا یک سرزمین عادی نمی‌باشد. چه اندازه تنگ‌نظرند آن‌هایی که نمی‌توانند در سرزمین ایران، روحانیت حاج قاسم سلیمانی‌ها را بنگرند و ایران را مأوای اُنس با حقیقت در این زمان بیابند و خود را با نظر به ایران در هر جایی که هستند به عالی‌ترین شکل ادامه دهند و حضوری را در نظر به ایران احساس کنند که حضور در سرزمین

تشیع است و آن، حاضرشدن در تاریخ کربلا می‌باشد و آن حاضرشدن در آیندهٔ بشر است به وسعت انسانِ آخرالزمانی. و این یعنی ایرانِ فردا و فرداها در نسبت با هر سرزمینی که این انسان خود را در آن احساس کند. موفق باشید